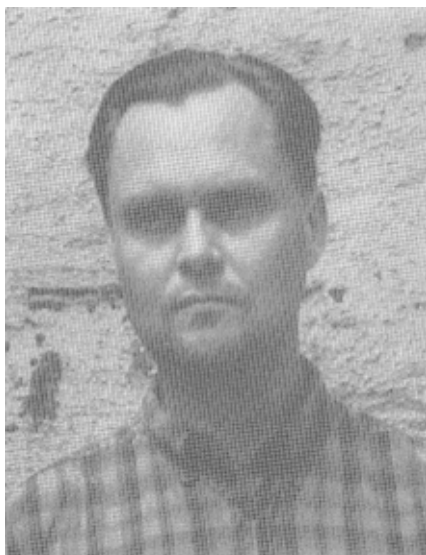

Peter Cederblom

f. 1952 i Stockholm

Studier vid Fotoskolan 1972-74. Konsthögskolan (grafik) 1986 -88. Deltagit bl a i utställningar vid Skövde konsthall, Grafiktriennalen 1989, Lahti konstmuseum, Tallin, Estland, och vid Moderna Museet 1992. Erhållit Konstnärsnämndens arbetsbidrag 1988, 1990, 1992. Representerad bl a i Nationalmuseum och Göteborgs konstmuseum.

I 1992 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår:
Utan titel. Fotogravyr 1992.

Peter Cederblom har sin utgångspunkt i fotografiet. Han är utbildad fotograf och har i koppargrafiken funnit ett spännande underlag för sina bilder, nämligen fotogravyren. Peter Cederblom söker sig till övergivna, ofta trasiga objekt, som uppvisar en påtaglig närvaro av mänsklig existens trots dess frånvaro. Bilden tycks vilja väcka betraktaren till att tänka vidare, en tankeprocess där bilden blir en bro mellan betraktaren och konstnärens påstående.

Det neutrala/ objektiva i Peters bilder ska både tilltala och oroa. Bilden har ingen titel. Detta för att betraktaren inte ska lockas in i tolkningar styrda av krafter utanför det direkta seendet. Peter Cederblom verkar som lärare i fotogravyr på Konsthögskolans grafikavdelning i Stockholm, och han har också haft externa kurser för grafiska konstnärer i tekniken. Fotogravyren finns dokumenterad alltsedan 1858, då Fox Talbot tog patent på tekniken under namnet "photoglyphy". Tekniken bygger på kromatgelatinets ljuskänslighet och används främst för att rasterlöst överföra ett fotografi på en kopparplåt, med alla dess valörer och schatteringar. Tekniken blev fullt utvecklad på 1880-talet.

En av klassikerna inom fotogravyren är Paul Strands svit "Photographs of Mexico" från 1940. Utgångspunkten för en fotogravyr är en fotografisk bild. Bilden kopieras negativt över på en halvtontsfilm med hela gråskalan från vitt till svart. Halvtontsbilden kopieras sedan över på ett ljuskänsligt pigmentpapper av bl a kromatgelatin. Gelatinskiktet överförs därefter på en akvatintpreparerad kopparplåt.

Gelatinskiktet lägger sig i olika tjocklekar beroende på bildens olika valörer. Där det ska bli mörkt är skiktet tunt och tjockare blir det allteftersom gråskalan ljusnar. Detta innebär att de tunnare partierna angrips först vid etsandet och blir därmed mörkast. Etsförandet skiljer sig något från vanlig hårdgrundsetsning, såtillvida att plåten etsas i minst fem olika järnkloridbad med olika koncentrationer.

När bilden är färdigetsad trycks plåten som en vanlig etsning. Fotogravyren används också ibland som collageelement tillsammans med någon annan koppargrafisk teknik t ex torr nål, kopparstick. Det är första gången som FfG K utkommer med en fotogravyr, trots teknikens ålder, men med all sannolikhet inte den sista. Jordi Arkö

Jordi Arkö